

Nên bỏ cái ảo tưởng “Băng cháy”.

Trương Nhân Tuấn

Hôm kia có người hỏi ý kiến ra sao về vụ “băng cháy”, sau bài phỏng vấn ông Nguyễn Trường Giang, nguyên đại sứ VN tại Brunei. Theo ông thì “chúng ta có khoảng 2.400 tỉ mét khối băng cháy”.

Hôm trước tuyên bố phản đối TC của phát ngôn nhân Mỹ cũng đề cập tới “trị giá” của Biển Đông (nhớ đâu) 2500 tỉ đô la. Những loại tin tức như vậy chỉ làm tôi lo lắng. Số phận các quốc gia “nhược tiểu” (nhưng có của cải) luôn bị các đại cường định đoạt trên bàn giấy. Việt Nam, Campuchia, Nam Hàn, một số nước Đông Âu... đều có hơn một lần số phận đất nước định đoạt do các đại cường.

- VN với Pháp đánh nhau trên địa bàn nhưng kết quả phân chia vĩ tuyến 17 là do thương lượng trên bàn giấy giữa TC với Pháp.
- VNCH bị Mỹ buộc ngồi vào bàn “đàm phán bốn bên”, ngang hàng với MTGPMN, để ký hiệp định Paris 1973. Hiệp định này “khai tử” VNCH.
- Việt Nam đổ “chí nguyện quân” qua Campuchia đánh Khmer đỏ rồi ở đây 10 năm. Rốt cục VN phải thương thuyết với TC, nhìn nhận giải pháp của TC về Campuchia. Tức là số phận Campuchia lại do VN và TC định đoạt.
- Sau Thế chiến thứ hai, việc “phân chia vùng ảnh hưởng” là do thương thuyết giữa Staline và đại diện Đồng Minh gồm W. Churchill và H. Truman. Trên một tờ giấy trắng Stalin lấy viết vạch một đường, tất cả đồng thuận xem đó là “ranh giới” phân chia vùng ảnh hưởng giữa đông và tây.

Trở lại vấn đề, một VN “khó rách áo ôm, trên răng dưới ..” có thể bảo vệ “kho tàng” trời cho của mình hay không? Theo tôi chắc chắn là không. Vài chiếc tàu ngầm kilo, vài chiếc tuần dương hạm gepard không đủ chống chọi một ngày. Nếu “kho tàng” này đủ trả chiến phí thì một cuộc chiến tranh sẽ đến, VN sẽ đánh TC cho tới mét khối băng cháy cuối cùng. Nếu không thì kho tàng này cũng sẽ bị chia chác rồi mất hết. Dân VN không hưởng một cái gì.

Dầu khí ở **thềm lục địa miền Nam** được xem là có trữ lượng “khá”. Vấn đề là khai thác từ 1975 đến nay (hàng ngàn tỉ đô la), **số tiền này đã giúp gì, đã xây dựng được cái gì cho miền Nam?**

Vì vậy theo tôi nên bỏ cái ảo tưởng “băng cháy”. Ngay cả khi nó có thật, thì cũng nên cầu trời khẩn Phật cho đừng ai khám phá ra. Cứ để yên như vậy thì hy vọng thế hệ VN tương lai có chút vốn liếng tái thiết lại quốc gia.

Ý kiến của tôi là: **“tài nguyên” quý giá nhất là “kiến thức” chứ không phải là dầu mỏ, băng cháy, vàng bạc...** Hãy xem Đài loan, Thụy sĩ, Singapore... những quốc gia không có tài nguyên, họ xây dựng đất nước ra sao rồi bắt chước.